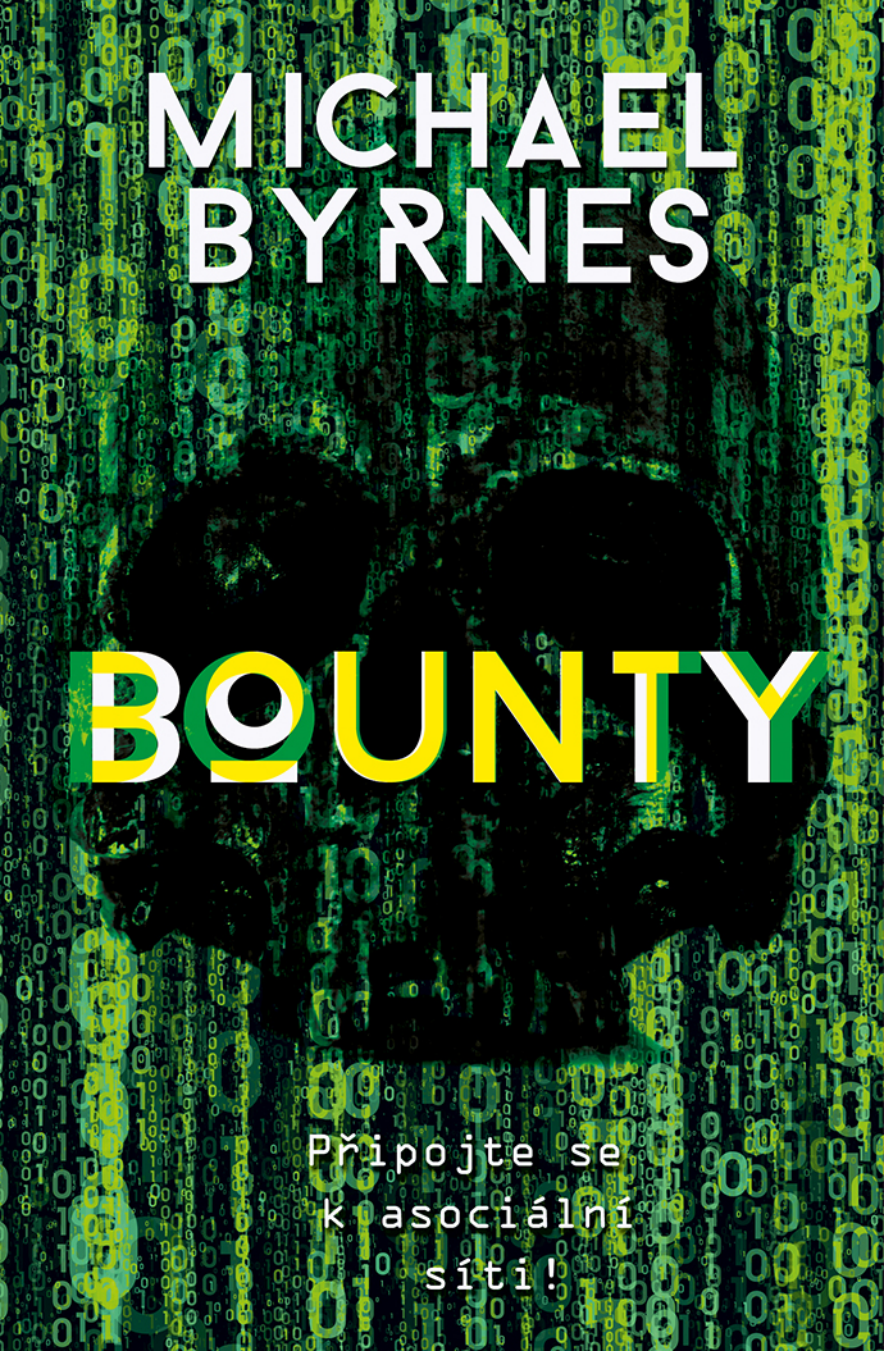

MICHAEL BYRNES

BOUNTY

Připojte se
k asociální
síti!

BOUNTY

MICHAEL BYRNES

Copyright © 2016 by Michael Byrnes

This translation published by arrangement with Ballantine Books,
an imprint of Random House, a division of Penguin Random House LLC

Všechna práva vyhrazena.

*Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu nakladatele.*

Překlad © Tereza Dobrovodská, 2017

Obálka © Jiří Miňovský – ARBE, 2017

© DOBROVSKÝ s.r.o., 2017

ISBN 978-80-7585-332-5 (pdf)

BOUNTY

MICHAEL BYRNES

Přeložila: Tereza Dobrovodská

Bounty je fiktivní dílo. Všechny události, dialogy a postavy, s výjimkou veřejně dobře známých osob a institucí, jsou výsledkem autorovy představivosti a nepovažují se za skutečné.

Situace, události a dialogy, kde se vyskytují skutečné veřejně známé postavy a instituce, jsou zcela smyšlené a nelze je považovat za vykreslení skutečných událostí nebo za snahu pozměnit fiktivní povahu díla. Ve všech ostatních ohledech jsou jakékoli podobnosti s žijícími nebo zemřelými osobami zcela náhodné.

Památce Johna T. Xenise

(A:) / Část 1

DEN NULA

*Zločinci neumírají rukou zákona.
Umírají rukou ostatních lidí.*

GEORGE BERNARD SHAW,
MAXIMS FOR REVOLUTIONISTS

*V této a podobných společnostech je mínění
veřejnosti vším. Se souhlasem veřejnosti
nemůže nic selhat; bez něj se nemůže nic
podařit. Proto ten, kdo formuje mínění
veřejnosti, se dostane dále než ten, kdo
schvaluje zákony nebo vyhlašuje usnesení.*

ABRAHAM LINCOLN

ZABEZPEČENÉ FÓRUM ATLAS-5

Diskuse: 02.10.2017, 13:14:03 UTC.

TLPANH. 5468883990-10-12

- > JAM: Máme problém.
- > PIKE: Co se děje?
- > JAM: Zdrojový kód Razorwiru a šifrovací klíče byly narušeny.
- > PIKE: To není možné. Nedělej si ze mě srandu.
- > JAM: Tohle není vtip.
- > PIKE: Bylo to prolomení zevnitř, nebo zvenku?
- > JAM: To jsme ještě nezjistili. Sledujeme záložní síť. Nelze vyhledat zdroj. Je nutné další vyšetřování.
- > PIKE: Víš, co tohle ksakru znamená?
- > JAM: Jsem se situací plně obeznámen.
- > PIKE: Zajisti okamžitě obnovení ze záložních zdrojů.
- > JAM: O obnovení jsem se pokusil, ale selhalo. Všechny záložní disky byly vymazány.
- > PIKE: Začni s protokolem Bumerang.
- > JAM: To už jsem zkusil.
- > PIKE: Takže tím chceš říct, že jsme ztratili kontrolu nad Razorwirem?
- > JAM: Ano.

V 10:00 EDT, STAV VAŠÍ ODMĚNY ČINÍ 529 072 dolarů
SOUČASNÝ STAV: vinen
PRO NEJNOVĚJŠÍ INFORMACE NAVŠTIVTE STRÁNKU:
<http://www.bounty4justice.com/CHASE.LOMBARDI>

Č. 01.01

Na Manhattanu

Pondělí 23. 10. 2017

10:07:06 EDT

„Takže je to všechno?“

„Musíte ještě podepsat propouštěcí formuláře.“ Scott Waverly zavřel svůj laptop a podíval se na bankéře. „Pak už je to všechno. Jen si zařídte, abyste pokuty zaplatil do konce měsíce.“

Chase Lombardi mávl rukou. „Budu mít dneska účetní uzávěrku, tak se toho zbavím hned.“

„Jsem si jistý, že to prokurátor ocení.“

Lombardi se zašklebil. „Jste dobrý. Drahý, ale zatraceně rázný.“ Zvedl sklenici s whisky a vypil ji.

„Můj kurýr ráno doručí papíry k vám domů. Vyhovuje vám to v osm hodin?“ Waverly uložil laptop do úzké, elegantní tašky, která byla předtím prázdná.

„Plánuji oslavu. Bude lepší, když budu mít čas se z ní trochu vzpamatovat. Dohodněme se na jedenáctou.

Nepřipojte se dnes večer? Koupím vám žebírka a nechutně předraženou skotskou.“

„To zní lákavě, ale mám už něco domluvené.“

Lombardi si byl jistý, že je to lež pronesená bez zaváhání.
„Tak se na to vykašlete.“

Waverlyho odpověď byla nesmlouvavá. „To nejde.“

Advokát to pronesl stejným tónem, jako když mu předkládal velkorysou dohodu s prokurátorem – byla to odvážná, v zásadě brilantní hra. Lombardi sledoval, jak muž svými elegantními prsty nastavoval správnou kombinaci na zámku svého kufříku. „Myslel jsem, že je váš počítač zašifrovaný.“

„To ano.“

„Tak proč máte ještě tento kufřík?“

„Pokud jsem se od svých klientů něco naučil,“ řekl Waverly se svráštělým obočím, „tak to, že rozhodně není na škodu být na své osobní informace velmi opatrný.“

To dávalo smysl, ale Lombardi si i přesto neodpustil vtípek. „Opatrný kupec.“

„Vskutku.“ Advokát si stoupl a natáhl k Lombardimu pravou ruku.

Lombardi uchopil jeho vybledlou dlaň a pevně ji stiskl, až sebou Waverly škubl.

„Gratuluji,“ řekl Waverly. „Díky vám teď bude Ministerstvo spravedlnosti i Komise pro cenné papíry a burzy šifrovat všechno, aby zamezily dalším útokům. Představujete všechno, co je nevypočitatelné.“

„Já *ztělesňuji* to nevypočitatelné,“ opravil ho Lombardi. Naklonil se přes stůl a zašeptal: „Není to moje vina, že má systém katastrofální nedostatky.“

„Pokuste se vyhnout potížíím...“ Následoval rychlý, téměř nepostřehnutelný úsměv. „Nebo ne.“

„Nepochybuji, že upřednostňujete tu druhou možnost,“ řekl Lombardi.

„Užijte si žebírka.“ Waverly pevně uchopil svůj kufřík, otočil se a odešel.

Lombardi sledoval, jak se mahagonové dveře tiše zavřely, pak si stoupl a přešel k oknu, které se táhlo od podlahy až ke stropu. Podíval se o šestnáct pater dolů a zaměřil svůj pohled na ty lenochy v dokonalých oblecích před newyorskou burzou.

Hlupáci. Celé hejno.

Pozor, zlato. Jsem zpátky ve hře. Brzy se uvidíme.

Ucítil v kapse vibraci, vytáhl iPhone a podíval se na displej. Napnuly se mu svaly a ztuhl.

„Ksakru.“

Posadil se a rychle vytočil číslo svého IT správce. Po dvou zazvoněních mu odpověděl tichý ženský hlas. „Vickie, myslel jsem, že jste zařídila, aby mi nechodily ty pitomé e-maily a zprávy.“

Chvilé ticha.

„Myslíte toho lovce odměn?“

„Jo.“

„To jsem zařídila, pane.“

„Tak mi řekněte jak to, že jsem od něj zrovna dostal další zprávu?“

„Já...“ Hlas zakolísal. „Zkontroluju to.“

V telefonu slyšel rychlé ťukání prstů na klávesnici.

„Já čekám, Vickie.“

„Ah... ano. Mám informaci přímo tady. Stalo se to ve čtvrtek ráno. Zablokovali jsme...“

„Můžete mi tedy vysvětlit, na co se zrovna dívám? Je to psané velkým tučným písmem... s množstvím čísel a znamínkem pro dolar. Stejně jako minule.“

„Budu se na to muset podrobněji podívat, abych mohla zjistit, kde nastal problém. Má to i odkaz na stejnou webovou stránku jako minule?“ zeptala se.

„Ano, stejnou. Pamatuji se, že jsem vám říkal, abyste se na to podívala.“

„To jsem udělala.“

„A?“

„Upřímně to, co jsem našla, by vás mohlo rozčílit,“ řekla Vickie. „A také kvůli těm soudním procesům, které jste musel minulý týden absolvovat a...“

„Jsem už velký kluk. Zvládnu to.“

„Pane, raději bych navrhla, abyste se na to podíval sám,“ řekla. „Stále se mi nepodařilo dohledat IP adresu odesilatele, ale ve firewallu se neobjevil žádný škodlivý kód. Takže by mělo být bezpečné, když se přihlásíte ze své kanceláře.“

„Dobře, udělám to. Mezitím odstraňte ten hnus z mých účtů.“

Lombardi přiložil prst na klávesnici svého telefonu, pak otevřel internetový prohlížeč a přiblížil si displej k obličeji.

Tak mi ukaž, co máš, ty šašku.

Jeho oči přitáhla dvě počítaďla v levém horním rohu obrazovky. První ukazovalo počet JEDNOTLIVÝCH NÁVŠTĚVNÍKŮ a dosahovalo už počtu téměř dvou milionů. Pod ním bylo počítaďlo ODMĚNA, které právě dosáhlo hranice 530 000 dolarů.

„Odměna,“ zamumlal.

Nahoře na stránce se nacházelo logo, které zobrazovalo název stránky tučným šarlatovým písmem, připomínajícím inkoustové razítko. Pod tím byl slogan: POKUD SELŽE PRÁVO, MUSÍ SE PROSADIT SPRAVEDLNOST. Hned pod tím označovala slova AKTUÁLNÍ CÍL jeho vlastní fotografii – v prezidentském stylu, který přímo naznačoval, že dotyčný je velmi mocný. Snímek byl stažený z poslední výroční zprávy Lombardiho společnosti.

To si ze mě děláte srandu.

Jeho iPhone znovu zavibroval. Sáhl po něm a podíval se na zprávu od neznámého odesílatele:

PODÍVEJTE SE Z OKNA.

Zamrazilo ho. Zůstal absolutně nehybný, jen jeho srdce zběsile bušilo. Počítal do deseti a pak se pomalu i s židlí posunul k oknu, telefon měl stále v ruce. Sledoval očima odshora dolů celé okolí z betonu a skla, jestli neuvidí něco zlověstného. Ale všechno se zdálo v normálu.

Ježíši Kriste. Vzpamatuj se.

iPhone znovu zavibroval a přerušil tak jakýkoli náznak úlevy. Pomalu telefon zvedl. Z toho slova, které na displeji viděl, se mu roztřásla ruka.

ÚSMĚV

Zmocnila se ho panika, znovu se podíval oknem ven a všechno si prohlížel. Teď, když jeho nejhorší nepřátelé byli v dosahu a ten nepolapitelný lovec odměn si z něj

tropil legraci, se všechna okolní okna a střechy zdály nekonečné.

V mysli stále viděl rostoucí číslo na počítadle. *Dva miliony a stále to roste*, to byla poslední Lombardiho myšlenka předtím, než střela ráže 10 mm prolétla oknem a vydala třaskavý zvuk. O zlomek sekundy později mu projela mezi očima a on upadl do temnoty.

NYC Scanner @NYScanner • 2 hod
Dolní Manhattan: místo činu Nassau
Street & Wall Street, muž se střelným
zraněním hlavy, zdravotnické
záchranné týmy vyrážejí na místo.

Č. 02.01

Zvláštní agent FBI Roman Novak se zhluboka a dlouze nadechl, pak pomalu vydechl a připravil se na náročný úkol, který ho čekal. Dveře výtahu se otevřely v šestnáctém patře a záplava všelijakých zvuků přehlušila i jazz, který mu zněl ve sluchátkách. Vstoupil do prostorné recepce a zastavil se.

Hloučky newyorských policistů stály všude kolem a diskutovaly o špatném výkonu Giants v první polovině včerejšího zápasu. Žádná vražda, ani sebebrutálnější, to nemohla trumfnout.

Forenzní týmy měly plno práce: technici v bílých úborech a se sítkami na vlasy chodili sem a tam hlavní chodbou, která se táhla jako široká ulice kolem prosklené recepce. Spěšně vykládali své špičkové vybavení a stejně jako vždycky byli připraveni začít zkoumat místo činu, zatímco důkazy byly stále čerstvé.

„Agente Novaku!“ doneslo se k němu skrze hluk. Po vědomý hlas byl chraplavý.

Na konci chodby ve dvoukřídlých dveřích spatřil vytáhlého a holohlavého kapitána. James Agner, velitel newyorské policie. Novak zvedl ruku, aby mu naznačil, že ho slyšel, a Agner zašel zpátky do kanceláře.

Novak se vydal chodbou, která byla po obou stranách lemována skleněnými přepážkami, umožňujícími pohled do stylově vybavených kanceláří, ve kterých jeho tým před rokem provedl razii. Cestou míjel hloučky policistů. Během několika zdoluhavých měsíců, které potom následovaly, FBI jen s obtížemi zjišťovala, že v Lombardiho společnosti Capital Management LLP se průhlednost omezovala pouze na dekorace místností.

Prošel kolem prosklené zasedací místnosti, která vypadala jako akvárium, a sledoval dva detektivy, jak uvnitř vyslychají zaměstnance. Všichni dohromady vzbuzovali dojem herců z nějaké telenovely. Na druhé straně místnosti stál Novakův šéf, asistent zvláštního velícího agenta Timothy Knight. Přiděloval rozkazy pěti agentům, kteří seděli na židlích u konferenčního stolu a poslouchali.

Knight si ho nevšiml, a tak šel Novak dál.

Před koncem chodby byly zdi opět z mahagonu. Vstoupil do velké místnosti s dvoupodlažním stropem. Podél vnější stěny bylo tolik skla, že to vypadalo, jako by se celý prostor rozpínal nad městem. Soukromý prostor Chase Lombardiho, jeho okno do světa.

„Promiňte,“ oslovil ho hlas za jeho zády.

Novak se otočil a uviděl jednu z techniček, která nesla v jedné ruce teleskop a v druhé laptop a chtěla projít do místnosti. „Omlouvám se,“ řekl a odstoupil stranou.

Agner na něj přes místnost zavolal: „Agente Novaku, pojdte se na něco podívat.“

Když obešel stůl k místu, kde stál Agner, který měl ruce pevně založené v bok a věnoval pozornost nálezů, ucítil Novak nepříjemný zápach moči, mědi a spálených obvodů destiček počítače.

Tělo Chase Lombardiho se nacházelo v koženém otočném křesle, oblečený byl v drahém proužkovaném obleku se skvrnami v rozkroku. Bankéřova hlava – tedy alespoň to, co z ní zbylo – byla nakloněná přes opěradlo křesla, hrbolatá brada mířila vzhůru ke stropu. Po baňatém nose a korálkovitých očích zbyla potrhaná kašovitá díra. Vzhledem k tomu, jaký to byl vychytralý hajzl, nemohl si Novak pomoci alespoň od částečného pocitu zadostiučinění. Jedna střela toho vyřešila mnohem více než jeden a půl roku federálního vyšetřování.

Agnerovy oči se upnuly na bezvadně vyleštěné boty mrtvého. „Tyhle boty nejspíš stály víc než moje auto. Bože. Jak jste se měl, Novaku?“

„Celkem dobře. A vy?“

„Zrovna jsem začal vyřizovat papíry kvůli důchodu,“ řekl Agner a pokusil se tak navodit optimistickou náladu. Vyhlídka na odchod ze služby byla pro něj chmurnou prognózou.

„To je fajn. Zasloužíte si to.“

Kapitán pokrčil rameny. „Předpokládám, že moje golfové umění by zasloužilo trochu vylepšit.“ Jeho pohled klouzal po pokoji a zarýval si do paměti všechny detaily. „Mám docela silný žaludek, ale tohle je pěkný binec. Ten chlap je k nepoznání.“

Pro uklidnění se Novak podíval dolů na modré ruce oběti. Viděl Lombardiho nehty, které prodělaly nedávno svou poslední manikúru, a hodinky značky Rolex. Jizva dlouhá 2,5 centimetru táhnoucí se přes levý palec byla nezaměnitelná. Novak se zaměřil na dobu, která uplynula mezi tím, kdy si Lombardi poklepával prsty na stole, zatímco právníci zakrývali jeho přestupky. „Fajn, je to on.“

„Chase Lombardi. Skutečný americký hrdina,“ řekl Agner.

Novak se sehnul, aby lépe viděl na zadní část hlavy oběti, která dopadla mnohem hůře než jeho podniky. Lebka vypadala jako rozdrcená dýně zakrytá kousky kůže s vlasy. Její velká část se však rozprskla po podlaze.

Agner ho bedlivě pozoroval. „Ta šlichta vám nevadí?“

„Ne,“ odpověděl Novak po pravdě. Většině agentů, kteří se zabývají hlavně nenásilnými činy, by tento Agnerův výrok o Lombardiho zranění nejspíš stačil. Ovšem tento „úraz hlavy“ vyžadoval detailní analýzu. „Byl jsem během studií na Newyorské univerzitě dobrovolným záchranářem. Ošetřoval jsem všelijaká zranění od střelných a bodných zbraní až po uříznutí hlavy.“

„Aha, o tom jste se nezmínil.“

„Moje máma říkala, že mi krev nevadila ani jako dítěti. Doufala, že půjdu na medicínu.“

Novakova matka byla svědkem toho, co léta na ulici udělala s jeho otcem, který dříve působil jako ředitel Goldman Sachs. Jeho příběhy o morálním úpadku na vysokých pozicích ve finančnictví v něm zanechaly hluboký dojem.

Doslova.

Ta událost se odehrála jednoho krásného pondělního rána v květnu před pěti lety. Novak procházel po Front Street, mířil zpátky do své kóje v kancelářích společnosti Falcon Equity Holdings LLC a poslouchal přitom živé vstupy na stanici CNBC o celosvětově klesajících akciových indexech. Komodity, které z velké části představovaly základní kameny globálního ekonomického růstu (a jeho firmy obzvlášť), rychle ztrácely na ceně. Novak jako hlavní analytik tušil, že z toho nevzejde nic dobrého, a varoval před dlouhým otálením. Jeho šéf, opatrný a konzervativní Malthis J. Cantonfield, si ale myslel něco jiného a hloupě vložil svou důvěru do mědi a ropy, aniž by počítal s tím, že na Wall Street peníze rychle ztrácejí na hodnotě.

Několik kroků před Novakem mířila mladá žena z honosných firemních kanceláří do otočných dveří – byla to holka z Jersey z dobré rodiny a v klasickém slova smyslu i hezká. Ale toho rána upoutal Novakovu pozornost někdo jiný: taxikář, který parkoval u obrubníku půl bloku odtud a stál u postaršího řidiče, který ukazoval k obloze a začal křičet. Všichni kolemjdoucí ho ignorovali, jak bylo pro obyvatele Manhattanu typické. Novak se však podíval vzhůru. To byl okamžik, kdy spatřil známou osobu v khaki obleku na míru, jak letí hlavou dolů.

Sako Malthise J. Cantonfielda vlálo jako plášť komiksového superhrdiny, jeho růžová hedvábná kravata se nápořem vzduchu třepetala na všechny strany. Ruce měl složené podél boků, a jak si Novak vzpomínal, oči zavřené a na rtech úsměv. Nebo jen na jeho tváře takhle působila gravitace?

Úmyslný pád.

Let střemhlav.

Sebevražedný pád.

Cantonfieldův volný pád – třicet osm pater dolů ze střechy, což by mohl být rekord – směřoval přímo do prostoru před otočnými dveřmi.

Novak se zastavil a zakřičel na holku z Jersey. Ale protože si nemohl vzpomenout na její jméno (Andrea nebo Katie nebo možná Fran?), tak jen zavolal: „*HEJ!* Dej pozor!“

Holka z Jersey se zastavila a otočila se k němu. Špatná reakce. Špatné varování.

Cantonfieldovo tělo přistálo přímo na ní a postavu dívky prakticky rozdrtilo. Jeho tělo se zastavilo o to její, ale mužova hlava dopadla tvrdě na chodník a rozprskla se za zvuku podobnému drcení kokosového ořechu.

Novak si stále pamatoval ten odporný pocit, který se mu rozlil po celém těle. Ta směs šoku a strachu se dala vzdáleně přirovnat ke sledování scény z filmu, syrové a násilné, která se však odehrávala přímo před jeho očima. Byl také zcela otřesený faktem, že i jako mrtvý dokázal Malthis J. Cantonfield zničit život někoho dalšího. Chamtivý a sobecký až do svého hořkého konce.

Druhý den po Cantonfieldově události (pod tímto označením se dostala do slovníku Wall Street) jel Novak metrem na Federal Plaza a přihlásil se ke službě v FBI, kde se rád spokojil s platem o 75 procent nižším. Ale zároveň se tak vyhnul možnosti BASE jumping (extrémní sport spočívající ve skákání z pevných objektů, budov, skal, mostů atd., kombinace horolezectví a skydivingu – pozn. red.) bez padáku.

Nyní, o pět let později, se opět díval na rozdrčenou hlavu bankéře. Podivná náhoda. I co se týká Wall Street.

„Nevysvětľujte si to špatně, Novaku, ale nepůsobíte na mě jako doktorský typ,“ řekl Agner.

Novakův pohled se soustředil na ztuhlé tekutiny pod židlí a na vláknitý sliz rozprsknutý po zničeném monitoru počítače. Z malé díry, kde se normálně nacházelo tlačítko na zapnutí monitoru, byl cítit zápach spáleniny. Technik s rukavicemi na ruku se sklonil k otvoru a pinzetou vytáhl lesklou kuželovitou kovovou střelu.

„To je 338 Lapua Magnum, zbraň odstřelovačů,“ řekl technik a držel ji zdviženou, aby ji viděli i vyšetřovatelé. Pak ji uložil do čistého uzavíratelného sáčku na důkazy a ten dal na podnos vedle pytlíku, v němž se nacházel Lombardiho iPhone. „Jediná pekelná rána.“

Novak si pomyslel, že při ráně tak velkou střelou není divu, že se Lombardiho hlava rozprskla jako meloun.

„Bože,“ vzdychl Agner. „To nám ten týden pěkně začíná. Šťastné pondělí. Přesně to, co jsme v tomhle městě potřebovali. Máme tu zatraceného odstřelovače.“ Zavrtěl hlavou a zíral na projektil v pytlíku. „Už mnohokrát jsem viděl, co mohou způsobit.“

Novak věděl, že kapitán sloužil ve Vietnamu, takže si mohl jen představovat, jestli mu tohle připomíná podobně zničené lebky členů Vietcongu, stejně jako to Novakovi živě připomíná Cantonfieldovu událost.

„Není to typická vražda, které běžně vyšetřujete,“ řekl Agner. „Tehle chlápek měl spousty potenciálních nepřátel. Možná to byl nájemný zabiják nebo zklamaný investor, kterého rozzlobil odchod do důchodu.“

Agner se protáhl kolem forenzní techničky s teleskopem, který zrovna umísťovala na stativ mezi psacím stolem

a oknem. Přistoupil k oknu a ukázal na díru na úrovni brady, kterou v tlustém skle zanechala střela. Prstem projel pomyslnou dráhu střely od díry v okně směrem k monitoru počítače. „Přímá trajektorie. Střelec musel být hodně vysoko.“

Novak přikývl. Díval se na vysoké budovy směrem k řece Hudson deset bloků odtud. Bylo tu mnoho různých možností.

„Jsem si jistá, že bych mohla vystopovat trajektorii střely,“ řekla technička. Zapnula tlačítko na zařízení a na obou koncích se rozsvítila červená světla. Na horní části přístroje se začal pohybovat objektiv. „Dejte si pozor na oči, ano?“

Novak a Agner trochu poodstoupili, takže mohla nastavit stativ tak, aby laserové paprsky přesně spojily obě díry od střely. Zasunula do teleskopu USB kabel a připojila ho k počítači, který byl na podlaze. „Potřebuji jen nastavit optiku,“ řekla, nakrčila obočí a zadávala povely na klávesnici. Objektiv teleskopu se vysunul a pak opět zajel zpět. „Ta-dá, podívejte.“

Novak a Agner k ní přistoupili a zadívali se na displej notebooku.

Obraz na monitoru ukazoval mezeru mezi dvěma velkými skříněmi od klimatizace na vrcholu střechy, nad ní už byla jen šedá obloha. „To je střecha jen pár bloků odtud. GPS souřadnice budu mít za moment.“

O sedm sekund později se na obrazovce objevil text. „Fajn, chlapi. To je vaše adresa.“

The New York Times @nytimes • 2 hod
Investiční bankéř Chase Lombardi nalezen
mrtvý v kanceláři na Wall Street.
[Nyti.ms/1sJOL543h](https://www.nytimes.com/2013/05/01/business/finance/13-05-01-wall-street-bank-robbery.html)

AxManAI @axmanal • 22 min
Právě mi zrušili konkurz na @MeatPopBand,
nemůžu odejít, protože @newyorská_policie
uzavřela budovu. Má to co dělat s #mrtvým_
bankéřem. Co se to ksakru děje?

Č. 03.01

Svalnatý policista kličkoval vozidlem se zapnutou sirénou kolem ostatních, kteří se odpolední dopravní špičkou snažili prodrat k Church Street. Agner seděl na místě spolujezdce a rozhlížel se po možném střelci. Zakřičel dozadu za bezpečnostní přepážku na Novaka: „Budeme tam za chvíli, ale pokud chcete znát můj názor, tak tam ten střelec už nebude.“

Novak seděl vzadu na nebezpečném místě uprostřed, pohled soustředil dopředu a ruce měl opřené o sedačku. Vnitřek auta byl cítit po cigaretách, kávě, levné voňavce a potu a jemu se z toho dělalo špatně. „Víme, kdy byl Lombardi zastřelen?“

„Koroner to ještě oficiálně neurčil,“ zakřičel opět Agner. „Víme, že ho jeho sekretářka nemohla až do oběda najít.“

Umíte si to představit? Mladá holka, která narazí na takový příšerný výjev?“

Řidič zabočil prudce doleva na Barclay Street a Novak se zabořil do kluzkého čalounění sedaček. V krku cítil chuť snídaně.

„Říkala, že Lombardi byl naživu ještě v době, kdy jeho kancelář opouštěl advokát, což bylo kolem čtvrt na jedenáct. Neoficiálně tak můžeme dobu úmrtí určit mezi desátou a jedenáctou.“ Agner se podíval na hodiny. „Teď je skoro půl druhé. Pokud má ten špičkový střelec zdravý rozum, tak už na místě dávno není. Proto jsem nařídil jednotce SWAT nezasahovat. Nemělo by už smysl to jejich komando nasazovat do akce.“

Řidič zahnul směrem na sever přes široké jízdní pruhy na West Street, až pneumatiky zahvízdaly. Udělal otočku ve tvaru U na Murray Street.

Agner ukázal napravo a řekl řidiči: „Tamhle to je.“

Novak se díval skrz boční okénko. Souřadnice GPS označily pozici střelce v obchodní budově z 30. let hned naproti Ground Zero. Budova měla kolem padesáti pater, které byly rozdělené do tří částí a jejich zdi byly střídavě ze skla a pálených cihel, okna zdobily měděné rámy, které se používaly v době před zaváděním klimatizace.

Svalnatý chlápek zaparkoval auto nedaleko hlavního vchodu do budovy. Zastavil tak prudce, až Novak málem přeletěl přes bezpečnostní přepážku.

Když vystoupil z auta, opřel se Novak o stříbrné, šikmo k chodníku zaparkované Tahoe a dopřál si chvilku odpočinku, aby se vzpamatoval. Vychutnával si příjemně chladný říjnový vzduch. Tahoe patřilo ke dvěma SUV

nedbale zaparkovaným před ním. Půltucet aut newyorské policie utvořilo kolem nich půlkruh.

„Jste v pořádku?“ zeptal se Agner.

„Jo, v pořádku.“

„Dobře.“ Agner si nasadil čepici a podíval se vzhůru.

„Jdeme nahoru a uvidíme, co tam najdeme.“

Č. 03.02

Starý výtah měl daleko k tomu modernímu, který Novaka dopravil do Lombardiho kanceláře. Vezl je nahoru trhavě, houpal se a skřípěl. Tlačítka na ovládacím panelu byla tak opotřebovaná, že čísla pater musela být vedle nich dopsána ručně. Novak si pomyslel, že když se do výtahu nacpalo tolik mužů zákona, mohl by se snadno utrhnout a všichni by zemřeli.

Konečně se dostali do padesátého druhého patra. Kabina výtahu poskočila a pak se prudce zastavila. V celém patře panovala tma.

Tělnatý hlídač budovy, který je doprovázel od recepcce až sem na střechu, nyní sáhl do kapsy pro klíče a jeden z nich vložil do zámku. Zářivky na stropě se rozsvítily. Hlídač se pomalu vydal k únikovému východu na konci chodby, Tim Knight a kapitán Agner šli těsně za ním.

Novak prošel dveřmi vedoucími ven z chodby a dostal se do prázdné místnosti, která byla odhadem už asi tak padesát let nepoužívaná. Radiátory s oloupanou barvou, stropní panely, zvlněný a roztrhaný šedý koberec a dráty, které nikam nevedly. Pospíšil si zpátky, aby dohonil ostatní.

Přes kroky rozléhající se kolem slyšel, jak se Knight ptá hlídače, jestli má někdo tato patra pronajatá. Hlídač zavrtěl hlavou.

„Tady nejsou žádné kamery?“ zeptal se Knight a rozhlížel se po vlhkých stěnách.

„Kamery tu nejsou potřeba,“ odpověděl hlídač zadýchaně. „Nikdo sem nahoru nechodí. Všechny místnosti jsou prázdné.“

Novak neviděl kamery ani ve výtahu. Dokonce i požární hlásiče upevněné podél rour s oprýskaným lakem vypadaly, že jsou původní.

Hlídač prošel nouzovým východem, který byl označený nápisem: VÝSTRAHA: NEOTVÍREJTE – SPUSTÍ SE ALARM. Žádný alarm se ale nespustil.

Všichni pokračovali do tmavé schodišťové šachty. Točité kovové schodiště vedlo až ke dveřím na střechu. Tady se hlídač zastavil a lapal po dechu. Agenti FBI a policisté netrpělivě čekali na schodech a Novak stál dole na odpočívadle.

Agner se zrovna díval na varovnou ceduli na dveřích: VSTUP NA STŘECHU ZAKÁZÁN. KLÍČE JSOU U HLÍDAČE. Jeho pohled se stočil k hlídači, který stále hledal ten správný klíč. Agner nečekal a do dveří silně vrazil. Ty se se zaskřípáním zrezivělých pantů trochu pootevřely, pak se zasekly o šterk, který pokrýval střechu.

Hlídač překvapeně vzhlédl.

Novak se nestačil divit. V této budově uprostřed New Yorku bylo porušeno tolik bezpečnostních předpisů, že to prostě bylo k nevíře.

„Díky, příteli,“ řekl Agner hlídači. „Tady už si to převezmeme.“

Muž pokrčil rameny a odstoupil stranou.

„Zbraně, kolegové,“ řekl Knight a zpod větrovky vyndal z pouzdra svůj Glock. „A kolegyně,“ dodal a podíval se na dvě agentky, které se na něj dívaly bez valného zájmu.

Následovala série cvakání, jak agenti a policisté odjišťovali své zbraně. Zvuky se odrážely od holých stěn.

Agnerův statný řidič dvakrát naběhl ramenem do dveří, aby se otevřely úplně. Na schodiště proniklo sluneční světlo a závan čerstvého vzduchu.

Na Agnerův signál se skupina policistů vydala ven a rozptýlila se po střeše.

Č. 03.03

U nízké zdi na východní části střechy si Novak všiml místa, které vyfotil teleskop forenzní techniky – úzký prostor mezi skříněmi od klimatizace. Bylo to tady, téměř tři čtvrtě kilometru od Lombardiho prostřelené hlavy.

„Přesně jak jsem čekal,“ řekl Agner, když k němu přišel a ukládal svou zbraň zpátky do pouzdra. „Žádný střelec, ani prázdná nábojnice. Buďte opatrný. Mohou tady být vzorky vlasů nebo něco, co budeme později potřebovat.“

Novak se podíval dolů na staré nedopalky cigaret a odpadky, které se tu válely, a pak znovu nedůvěřivě na Agnera. Ten pokrčil rameny. Novak poodstoupil do prohlubně, dřepł si a nebyl tak vidět ani z vyšších pater Freedom Tower. *Dokonalý úkryt.* Podíval se úhlopříčně přes Ground Zero na chaotickou změť výškových budov k oknu Lombardiho kanceláře. Přemýšlel nad tím, jaké zvláštní nadání bylo

zapotřebí, aby člověk dokázal zabít tak přirozeně a s takovou přesností.

„Měl dokonalou přímou linii palby,“ řekl Novak. „To je jasné.“

„Využil dokonce i počasí,“ dodal Agner a díval se k obloze. „Zataženo, takže se tím eliminovaly odrazy a odlesky. Dokonce i tady nahoře je téměř bezvětrí.“

„Ale i tak to byla neuvěřitelná trefa. Podívejte.“ Novak si stoupl a vyšel z prohlubně, aby si pohled mohl vyzkoušet i Agner.

Knight a jeden z Agnerových poručíků poodešli od skupiny policistů, kteří hledali stopy, a přistoupili k nim.

„Kapitáne, na tomhle zpropadeném místě mají jenom jednu bezpečnostní kameru,“ řekl poručík Agnerovi s brooklynským přízvukem. „Dole ve vestibulu. Pořizuje záznamy z celého dne na VHS kazety.“

„Předpokládám, že je to lepší než nic,“ odpověděl Agner, znovu si stoupl a vyšel z prohlubně, kde si zkoušel polohu střelce.

„Bez pochyby bude mít to video vynikající kvalitu,“ zamumlal Knight. „Tohle zpropadené místo je hrozná díra.“ Procházel si místo kolem klimatizace a odhadoval, kde byl střelcův úkryt.

Agnerova vysílačka ožila a on ji vyndal zpoza opasku. „Vydržte chvíli.“ Poodešel kousek dál, a když poslouchal nejnovější zprávy, chodil dokola.

„Lotsa otevřel dveře,“ řekl poručík Novakovi a Knightovi. „Služební zázemí a únikové východy jsou teď taky otevřené. Neuvěřitelné. A dole ve třicátém osmém patře je zkušební studio. Víte, ty zvukotěsné místnosti, nahrávací

zařízení a tak. Zdá se, že dnes ráno pořádala metalová hudební skupina jménem Meat Pop konkurz na nového kytaristu. Hlídač říkal, že dnes chodily dovnitř a ven spousty hudebníků. Mnozí z nich byli tetovaní a měli dlouhé vlasy. Také říkal, že všichni si s sebou nesli kytarové pouzdro.“

„Do kytarového pouzdra může odstřelovač schovat svou zbraň,“ řekl Novak.

„Snad aspoň toho chlápka zachytilo video,“ dodal Knight.

„Za předpokladu, že prošel vestibulem,“ odpověděl poručík. „Ne že by tu ostraha byla obzvlášť přísná.“

Agner se vrátil a připínal si vysílačku zpátky na opasek: „Zdá se, že jeden z Lombardiho IT techniků má pro nás zajímavé informace. Je to dáma a čeká s detektivy v konferenční místnosti. Jedná se o nějaké e-mailové výhrůžky Lombardimu, které dostával v minulém týdnu. Detektivové se ptají, jestli si chcete poslechnout, co nám řekne,“ podotkl a podíval se na Knighta a pak na Novaka.

Wall Street Journal @WSJ • 48 min

Aktualita: Investiční bankéř Chase Lombardi
zavražděn odstřelovačem na dolním Manhattanu.

on.wsj.com/1trBZG3trex

Č. 04.01

Novak cestu zpátky absolvoval s řidičem, který byl u policie nový, nepřekračoval povolenou rychlost, používal směrovky a s Tahoe zůstával stále v pomalém pruhu. O dvanáct minut později byl zpátky u vchodových dveří Lombardiho společnosti Capital Management, kde se celý ten ruch ještě zintenzivnil: přibýly nové dodávky a policejní vozy, přihlížející byli odsunuti za policejní zábrany a kameramani snímali reportéry při stand-upech. Lékaři právě nakládali nosítka s pytle, ve kterém bylo Lombardiho tělo, do sanitky, dovnitř uložili také chladicí box. Novak si domyslel, že se v něm nacházel zbytek bankéřovy hlavy.

Prodral se davem, prokázal se policistům ve vestibulu průkazem a pak se opět vydal do šestnáctého patra.

Fanoušci Giants se už rozešli. Forezní tým byl tou dobou shromážděný na konci haly.

Prošel kolem recepce až do kanceláře, která připomínala obří akvárium. Dva detektivové, muž a žena, zůstali uvnitř. Oba byli středního věku a velmi připomínali dvojici ze seriálu *Zákon a pořádek: Útvar pro zvláštní oběti*. Lombardiho IT technička seděla na druhé straně stolu, naproti oknu, a měla ruce složené na laptopu.

Novak vešel prosklenými dveřmi a okamžitě ucítil stále přetrvávající pach mnoha nervózních lidí, kteří byli ve stejné místnosti příliš dlouho. Po kolečku představování a formalit si svlékl větrovku s logem FBI a posadil se na židli vedle techničky slečny Vickie Dillové. Na rozdíl od ostatního personálu bylo IT techničce něco kolem dvaceti let a oblečená byla v praktickém konfekčním kalhotovém kostýmu, který její plnoštíhlé postavě svědčil. Hnědé vlasy měla spletené do drdolu, který odváděl pozornost od toho, že jich moc neměla. K rozptýlení pozornosti přispívalo i množství očních stínů a výrazná rtěnka, stejně jako diamantový cvoček v nose.

„Čekali jsme na vás,“ řekla policistka Nancy Miletová.

„Toho si cením, děkuji,“ řekl Novak.

Policista Jerry Rooney roztáhl ruce a podíval se na techničku. „Tak máte naši plnou pozornost, slečno Dillová. Povězte nám, co máte.“

„Dobře, cítím se hrozně,“ začala rozechvělým hlasem a oči měla smutné. „Myslím, že kdybych něco řekla dřív...“ Dillová si odkašlala. „Jak víte, minulý týden dostával pan Lombardi výhrůžky. E-mailem a zprávami.“

„Povězte nám, jaké výhrůžky to byly,“ zeptal se Rooney.

Našpulila rty. „Byly to výhrůžky smrti. Stále stejná zpráva dokola. Pouze se měnila ta čísla.“

„Čísla?“ podivil se Rooney.

„Částka v dolarech. Odměna.“

Slovo „odměna“ upoutalo jejich pozornost. Novak si s oběma detektivy vyměnil rychlé pohledy.

„Chtěla bych vám přečíst tu poslední zprávu,“ řekla a otevřela laptop. „Je tak zvláštní. Nejdříve jsem si myslela,

že je to vtip. Ale ta zpráva pořád chodila. Jak si jistě dokážete představit, pan Lombardi dostával spousty nenávistných e-mailů. Tihle chudáci... po tom, co jim udělal, jsou prostě naštvaní.“

To rozhodně, pomyslel si Novak. Existovalo mnoho lidí, kteří Lombardiho smrt uvítali. Bankéř vyvinul komplexní finanční schéma, které využívalo platformy vysokofrekvenčního a tajného obchodování nazývaného „anonymní obchodní platformy“. Vymyslel také exotické deriváty, jež měly zakrýt ztráty na účtech klientů, když platili jeho společnosti tučné odměny a poplatky bez ohledu na výsledky. Během útlumu nekalých obchodů před pár lety vyšly všechny tyto podvody najevo a mnoho charitativních, neziskových organizací a univerzit mělo najednou obrovské ztráty. Mnoho obyčejných lidí dostalo vyhazov. Například poctivě pracující odborář, kterému bylo přes šedesát, měl ženu a dvě děti a zůstalo mu jen životní pojištění, došel k závěru, že bude více užitečný mrtvý, a tak s autem v rychlosti 150 kilometrů za hodinu narazil do stromu.

Případ, který vyšetřovala FBI a federální soud, byl nevyvratitelný a vystačil by na celou učebnici o porušení svěřeneckých pravomocí. Ale díky překvapivému zvratu soudce Lombardiho všech obvinění zprostil, a to na základě toho, že algoritmy a finanční nástroje, které používal, neměly dostatečně nastavenou kontrolu a v klientských smlouvách nebyly vysloveně zakázány. Všichni věděli, že je to nesmysl, protože opačný verdikt by otevřel možnosti pro soudní procesy se všemi velkými investičními firmami na Wall Street. Takže, jak si Novak uvědomil, Wall Street opět zvítězila. Ten bastard tedy vyvázl nepotrestaný, kromě

nízké pokuty, kterou mu vyměřila Komise pro cenné papíry a burzy. Až doteď.

„Ale tahle zpráva byla jiná.“ Vickie začala čile psát na klávesnici. „Pokusila jsem se i zablokovat odesilatele, ale nešlo to. Zprávy přicházely z různých adres a neobsahovaly žádné přílohy ani škodlivé kódy. Takže to nebyl žádný virus nebo trojský kůň či něco takového. Stále se dostávaly přes náš firewall. Upřímně, tohle je trochu mimo moji ligu, takže když mi pan Lombardi řekl, že dnes ráno opět dostal zprávu na telefon...“ Zarazila se a potřebovala pár sekund na uklidnění. „Takže jsem se chystala zavolat experty na zabezpečování dat, aby se to pokusili nějak vyřešit. Zvažovala jsem zavolat i policii. Myslím, že teď už je pozdě.“

Miletová se zeptala na jméno poskytovatele zabezpečování dat a zapsala si to podle toho, jak jí to Dillová hláskovala.

„Víc jste toho udělat nemohla,“ řekl Novak a zlehka jí poklepal na rameno.

„Takže máte ten e-mail stále v počítači?“ zeptala se Miletová.

„Ano,“ odpověděla Dillová.

„Fajn. Tak se podíváme.“

„Dobře,“ řekla. „Je to krátké, ale... Uvidíte sami.“ Pak se opět zaměřila na monitor a pomalu a srozumitelně začala číst: „V deset hodin dopoledne EDT je vaše současná odměna 529 027 dolarů. Současný status je: vinen.“ Četla pokračování zprávy, které zmiňovalo odkaz na internetovou stránku bounty4justice.com. Podívala se znovu na detektivy, ale setkala se jen s nevýraznými pohledy.

„To je ono?“ zeptal se Rooney.

Našpulila rty. „Hmm.“

„To nezní jako hrozba,“ řekl Rooney. „Nemusí to mít s vraždou nic společného. Může to být žert.“

Vickie Dillová ale rezolutně zavrtěla hlavou, až se její diamantový piercing v nose zablýskl. „To není kvůli té e-mailové zprávě. Obsahuje odkaz na internetovou stránku. Ukážu vám to. Agente Novaku, můžete, prosím, zapnout projektor?“ Ukázala na zařízení uprostřed stolu.

„Jistě.“ Novak zařízení zapnul a na zdi se objevil obraz internetového prohlížeče o velikosti 1,5 × 1,8 metru. Detektivové seděli v očekávání, co uvidí, a slečna Dillová zatím zadávala do vyhledávače tajemnou internetovou stránku.

Když na plátně naskočila stránka Bounty4Justice, Rooney vyskočil ze židle a naklonil se dopředu, aby lépe viděl na fotografii na pravé straně obrazovky.

Slečna Dillová vykřikla, zakryla si rukou ústa a odvrátila zrak.

Detektiv Miletová se pomalu opět posadila, ruce měla položené na opěrkách židle a dívala se na plátno.

Přes Lombardiho fotografii bylo namalované velké X, zaujala je i výše konečné odměny. Bylo tam také video, které se přehrávalo stále dokola, a to, co ukazovalo, Novaka šokovalo.

OZNÁMENÍ O VÝPLATĚ ODMĚNY

CÍL: CHASE LOMBARDI, investiční bankéř, USA

KONEČNÁ ODMĚNA: 532 814 dolarů

VIZ DŮKAZ NÁROKU NA ODMĚNU NA

<http://www.bounty4justice.com/CHASE.LOMBARDI>

NALÉHAVÉ

Všichni volní agenti ať se hlásí na Federal Plaza crm4 v 16:00 na povinné vyslechnutí hlášení ohledně Chase Lombardiho a dotyčné kybernetické hrozby. Prosím oznamte, pokud se nemůžete dostavit.

Tim Knight, asistent zvláštního velícího agenta

Č. 05.01

Při příjezdu na Federal Plaza vypnul Novak sirénu a LED světla chevroletu a poté zajel do podzemní garáže. Zaparkoval, vyšel po schodech do haly a nastoupil do výtahu se skupinou klábosících nováčků, které neznal. Když se otevřely výtahové dveře, už na ně čekala Knightova sekretářka Jennifer, aby je přivítala.

„Tudy prosím,“ řekla a ukázala nalevo do chodby. „Začneme za pět minut. Jděte napřed a udělejte si pohodlí.“

Než mohl Novak následovat ostatní, chytila ho Jennifer za ruku. „Romane, Tim vás chce vidět ještě před poradou.“ Ukázala hlavou směrem k jeho kanceláři.

„Jasně.“

Novak přišel ke Knightově kanceláři a zaťukal na rám dveří.

„Vstupte, Novaku,“ řekl Knight. „Posadte se na chvíli.“

Novak si sedl do křesla pro hosty. „Už je všechno ohledně té internetové stránky ověřeno?“

„Ano, právně je úplně v pořádku,“ odpověděl Knight. „Video odpovídá přesně poloze toho místa na střeše. Dokonce i podle měření vzdálenosti. Nemohl to natočit nikdo jiný než střelec.“ Naklonil se dopředu a opřel se lokty o stůl. „Víte, že jsem se velmi těšil, až Lombardiho případ vyřešíme. Ale místo toho, abychom s tím skórovali, tak se z toho stal propadák. Všechny ty promarněné měsíce vyšetřování a pak takový bídný výsledek. Musím vám říct, že...“

Dal si ruku na srdce a podíval se dveřmi na chodbu, aby se ujistil, že není v doslechu nikdo jiný. „Když mi dnes odpoledne volali, co se stalo, napadlo mě, že Lombardi dostal, co si zasloužil. Dokonce jsem pomyslel i na to, že tam nahoře je možná Bůh. Ale teď? Tss. Tenhle týpek způsobuje víc problémů, když je mrtvý, než když byl živý.“

Dovnitř kanceláře nahlédla Jennifer. „Hartleyová a ostatní vedoucí jsou na cestě.“

„Dobře. Děkuji. Hned tam budu,“ řekl jí Knight a znovu zaměřil svou pozornost na Novaka. „Věc se má tak, že ta internetová stránka má všechno v jednom: kybernetický, finanční i násilný zločin a bůhví co ještě. Potřebuju sestavit krizový štáb. A potřebuju velitele, zástupce s mnoha různými znalostmi, který dokáže pomoci specialistům a newyorské policii připravit závěry. Alespoň do té doby, dokud nebudeme lépe rozumět tomu, proti čemu stojíme.“

Vy vycházíte s každým, včetně Agnera a jeho týmu, a máte výborné znalosti, co se týká financí a počítačů. Myslíte, že byste tuhle úlohu zvládli?“

Novak přikývl. „Jsem připraven udělat cokoli a vy to víte.“

„Dobře.“ Knight si stoupl a vzal si z opěradla židle své sako. „Takže od teď budete všechno hlásit přímo mně. Já domluvím detaily s vedoucími a přerozdělíme vaše současné případy někomu jinému. Teď pojďme na poradu, ať zkažíme den i všem ostatním.“

Č. 05.02

„Fajn, lidi,“ řekl Knight rozrušeným agentům a technikům shromážděným v konferenční místnosti. Stál u řečnického pultu se znakem FBI a zvedl ruce. „Uklidníme se. Už je pozdě a musíme toho hodně probrat.“

Novak se posadil do sedadla na okraji třetí řady.

„Nyní už všichni znáte smutný osud našeho dobrého známého pana Lombardiho.“

Ozval se řídký potlesk a pískot.

Knight se usmál a řekl: „Fajn, ale trochu respektu, prosím.“ Podíval se ke dveřím, protože každou chvíli očekával, že se objeví tři nejvyšší velitelé. „Ačkoli ho nebudeme postrádat, pan Lombardi je nyní považován za oběť vraždy. A ať už chce náš úřad pohřbít jeho případ jakkoli hluboko, tak nyní čelíme zcela novému problému. Tohle není zločin podobný těm, kterými se tady zabýváme. Tohle je úkladná, pečlivě promyšlená vražda, spáchaná špičkovým

zabijákem. Odstřelovačem, který se usadil na střeše téměř půl kilometru od Lombardiho okna,“ zdůraznil vzdálenost, „a provedl ji bezchybným výstřelem ze zbraně velké ráže, kterou se trefil přímo do jeho hlavy. Pak zmizel jako fantom a dosud po sobě nezanechal žádné stopy.“

Prohlédl si posluchače, aby se ujistil, že jsou všichni soustředění.

„Dámy a pánové, i přes Lombardiho velmi špatný charakter se nenechme ukolébat možností, že se tohle nebude posuzovat jako teroristický čin. A pokud se podíváte na to, co agent Novak dnes odpoledne objevil,“ řekl a hlavou ukázal k Novakovi, „uvědomíte si tíhu situace a nutnost úzké spolupráce našeho úřadu s newyorskou policií. Nemůžeme...“

Dveře se trochu pootevřely a dovnitř strčila hlavu Jennifer. Posunky dala Knightovi signál, pak otevřela dveře dokořán a ustoupila stranou. Dovnitř vstoupila zástupkyně výkonného ředitele Patricia L. Hartleyová, vrchní velitelka newyorských pozemních jednotek. Následovali ji její zvláštní velící agenti: James Cooper, velitel zvláštních operací a oddělení kybernetických zločinů, a Bonnie Karasowski-Fowlerová, velitelka oddělení boje proti terorismu. Tři příchozí se posadili na vyhrazená sedadla stranou od řečnického pultu.

Jejich přítomnost ihned vystupňovala napětí.

„Dobré odpoledne všem,“ řekla Hartleyová. „Prosím, pokračujte, Time.“

„Všichni víme, že internet je něco jako Divoký západ bez hranic: číhá zde nebezpečí pro děti, pornografie a pirátství, hackeři, kteří se zaměřují na naše soukromé

informace nebo na veřejné instituce. A teď je tady tohle...“ Vzal si z pultu dálkové ovládání, namířil ho na projektor umístěný u stropu uprostřed místnosti a zmáčkl tlačítko.

Na velkém plátně za ním se objevila internetová stránka Bounty4Justice a slogan stránek, POKUD SELŽE PRÁVO, MUSÍ SE PROSADIT SPRAVEDLNOST. Byl napsaný písmem připomínajícím otisk razítka. Pod tím se nacházela přeškrtnutá fotografie Chase Lombardiho a slova: VÝŠE KONEČNÉ ODMĚNY: 532 814 dolarů. V grafu napravo od fotografie převažovala z 92 % červená barva, která označovala možnost VINEN, zbylých 8 % tvořila barva zelená označená popiskem NEVINEN.

„Nejdříve se soustředme na tohle,“ řekl Knight. Zamířil laserové ukazovátko na obrázek napravo od Lombardiho fotografie, na snímek zobrazující elegantní exteriér kancelářské budovy, který byl vidět přes zaměřovač s vysokým rozlišením, jehož průzor tvořil kruh a kříž. „A teď si to pustíme naživo.“

Nápis zablikal a částka vyplacené odměny se posunula na začátek stránky. Ve stejnou chvíli začala hrát pirátská verze úvodní písně filmu *A-Team*. *Kýčovitě*, pomyslel si Novak, ale na stejné úrovni jako jednoduché provedení stránek. Když se píseň spustila, nemohl si pomoci, aby nesledoval výraz Hartleyové. Stejně jako většina ostatních v této místnosti to uvidí poprvé.

Jednoduchý kříž – čtyři linie, které začínaly v bodech kompasu a spojovaly se v přesném středu uprostřed, zakrývaly celý obraz videa – zaměřoval přes vysoká okna svůj cíl, tedy jasně osvětlenou kancelář umístěnou vysoko v budově. *V šestnáctém patře, abychom byli přesní*, pomyslel si Novak.

Svítící digitální ukazatel v dolní části displeje se zastavil na hodnotách 2360,16 stop – 719,38 m; jiho-jihovýchod 17,7 km/h. Odstřelovač na videu stále zaměřoval a do obrazu se dostal obchodník se šedivými vlasy, který seděl u stolu zády ke kameře. Muž se na židli otočil, aby viděl z okna, a prohlížel si okolí odshora dolů. V jeden okamžik se díval i přímo do kamery.

Všichni v místnosti ihned poznali Chase Lombardiho a začali jeden přes druhého mluvit.

„Tohle není legální,“ zašeptal Novakovi do ucha chlápek sedící za ním. „Že ne?“

Novak přikývl.

„Ježíši,“ zamumlal ten chlápek a opět se na svém sedadle opřel.

„No tak, prosím vás,“ řekl Knight.

Novak nyní sledoval Hartleyovou ještě pozorněji. Nemrkala a tvářila se ostražitě, ale podvědomě otáčela obličej pryč od obrazovky.

Lombardiho buclatý obličej teď zabíral celý kruh zaměřovače a kříž směřoval na jeho čelo. Když píseň z filmu *A-Team* nabrala na obrátkách, obraz na chvílku poskočil. To vrah vystřelil. Video se opět zaměřilo na Lombardiho obličej, a to chvíli předtím, než se zhroutil dovnitř, jako když dostane úder železnou pěstí. Následně se kousky hlavy rozprskly na monitor počítače hned za obětí. Ve stejnou chvíli se na obrazovce objevilo elektrické jiskření a chomáče černého kouře.

Úzké rty Hartleyové se napnuly a držela si ruku před obličejem, jako by ji video ohrožovalo. Za ní všichni vedoucí seděli neklidně na židlích.

Konferenční místností se ozvalo hromadné zalapání po dechu spolu s několika neslušnými výrazy, jakmile obrazovka zčernala a objevila se zpráva psaná červeným písmem:

NAŠE POSLÁNÍ:

Využití globální sítě k taktickému boji proti elitářství a tyranii,
stejně jako podpora společné spravedlnosti a svobody.

Za jakoukoli cenu.

Nyní bylo jediným zvukem v místnosti tikání nástěnných hodin. Novak si prohlížel ohromené výrazy všech kolem.

Zpráva přijata.

Occupy Wall Street @OccupyWallStNYC • 10 min

Chase Lombardi = CHAMTIVOST... Regulační

úřady, probudte se a dělejte svou práci!

Nenechte @Bounty4Justice určovat tresty!!!

Fab Eddy Wonderboy @Fab_E_Wonderboy • 2 min

ACH MŮJ BOŽE! Právě jsem viděl, jak tomu bankéři
ustřelili hlavu, a vyzvracel jsem se do piva.

@Bounty4Justice je ZVRÁCENÁ! ☺

Č. 06.01

„Aktuálně se to má tak, že nevíme, odkud ta internetová stránka pochází,“ řekl Knight, „nebo kdo by za ní mohl stát. Dnes jsme se *dozvěděli*, že krátce po tom, co bylo minulý týden oznámeno Lombardiho osvobození, začal dostávat výhrůžné zprávy a e-maily od Bounty4Justice. Walter se svým týmem provedl předběžnou analýzu stránky, takže jsem ho požádal, aby nám pomohl pochopit, jak funguje.“

Vyhublý velitel skupiny vyšetřování kybernetických zločinů přišel na pódium strnulou chůzí, jeho kozí bradka a kudrnaté blond vlasy vytvářely ostrý kontrast s jeho upravenými kolegy. Knight mu předal ovladač.

Walter Koslowski si odkašlal a pokusil se o oční kontakt s posluchači, pak rychle zaměřil svou pozornost na plátno za sebou. „Takže, neměli jsme moc času prozkoumat tu věc do hloubky, ale řeknu vám, co jsme doposud zjistili. Jak jste viděli, je to vcelku přímočarý koncept: odstřelovač

nahraje své video z vraždy, aby dokázal, že má nárok na vyplacení odměny za zničení daného cíle. Podle vzhledu to vypadá jako nějaká vražda na objednávku verze 2.0. Ale abychom tomu doopravdy porozuměli, musíme se podívat na technologii stránky. Začneme tímto tlačítkem nahoře označeným PROFIL.“

Zmáčkl tlačítko ovladače a obraz na plátně se proměnil. Nyní ukazoval různá data rozříděná do tabulek a kategorizovaná pod jednoduchými nadpisy.

„Všechno, a tím myslím opravdu *všechno*, co potřeboval střelec vědět o Chasi Lombardim, lze najít zde. Pod nadpisem MATRIČNÍ ZÁZNAMY máme jeho datum narození, číslo sociálního pojištění, domácí a pracovní adresy, číslo řidičského průkazu, telefonní čísla, registrační čísla a značky jeho auta a motorky, číslo pasu, e-mailové adresy, čísla bankovních účtů a kreditních karet a tak dále. Tohle porušuje prakticky celý zákon o ochraně osobních údajů najednou. A jsem si jistý, že právě teď mají šikovní hackeři díky Lombardiho osobním údajům velký den.“

Trocha nervózního smíchu povzbudila Waltera k tomu, aby se podíval na přátelské obličeje posluchačů, včetně toho Novakova.

„Lombardiho oblíbené restaurace, hospody, místa na dovolenou, kluby a volnočasové aktivity jsou uvedeny v kategorii ZÁJMY A KONÍČKY,“ řekl a otevřel příslušnou kategorii i na plátně.

Když si Novak odmyslel všechny běžné věci na seznamu, pochopil, že Lombardi byl vášnivým rybářem, který vždy vyražel o státních svátcích rybařit na luxusní chatu v Utahu. Při této činnosti se nejspíš cítil jako lovec.

„Kdokoli může přidat důvěrné informace, když klikne na položku PŘIDEJTE, CO VÍTE,“ ukázal Walter na tlačítko a pokračoval, „a v kategorii RODINA A PŘÍBUZNÍ najdeme mnoho fotografií a kontakty na Lombardiho rodiče, příbuzné, děti a známé obchodní partnery.“

Děšivé, pomyslel si Novak a sledoval fotografie Lombardiho krásné jednatřicetileté manželky Pam a jejich čtyř dětí. Nějaký šílený násilník by někoho z nich mohl unést a mít tak bankéře v hrsti.

„Další položkou je HISTORIE VYŠETŘOVÁNÍ. Zde najdeme detailní popis toho, proč je Lombardi velmi, *opravdu* velmi špatný chlap. Je zde spousta odkazů na články z novin, stejně jako odkazy od třetích stran, které potvrzují obvinění a umožňují návštěvníkům ohodnotit materiály na pětihvězdičkové stupnici, něco jako recenze zákazníků na Amazonu. Nachází se zde také tento udušácký prvek,“ zaměřil laserové ukazovátko na tlačítko pojmenované NAHRAJTE IHNEDE SVÉ DŮKAZY, „kde mohou lidé důvěrně nahrávat usvědčující materiály jako videa a fotografie.“

Znovu přepnul obraz na plátně. „A jak můžete vidět, důkazové materiály Chase Lombardiho jsou velmi obsáhlé. Mnoho šňávaných důkazů.“

Ve virtuální kartotéce, úhledně zorganizované do jednotlivých kategorií, které měly popisky a byla zde uvedena data pořízení materiálů, si Novak všiml složky, která obsahovala e-maily datované ze včerejšího dne, a již sto procentně ještě neměl na stole. Byly zde také fotografie Lombardiho při sexu s dvěma ženami oblečenými do kůže, z nichž ani jedna nebyla Lombardiho manželka.

„Kliknutí na tlačítko HLASOVAT NYNÍ umožňuje rychlý pohled na to, jak stránka funguje, podmínky užívání a tak podobně.“ Walter ukázal na malá písmena, která nyní vyplňovala plátno. „Zde je uvedeno, že účastníci jsou součástí virtuální poroty a musí zaplatit zálohu, aby mohli hlasovat. Možnosti měli dvě – vinen nebo nevinen. Jednoduchá většina hlasů pro vinen aktivuje odměnu. Stránka pak sestaví základní částku založenou na celkovém množství hlasů pro vinen, která se pak zvyšuje dalšími hlasy pro možnost vinen. Pokud převáží hlasy pro nevinen – například na základě nových důkazů, které dokážou nevinu příslušného cíle – je odměna zrušena a také osobní údaje a matriční záznamy dotyčného jsou smazány. Pokud důkazy *jednoznačně* člověka očistí, pak je deaktivován a zálohy pro hlasování jsou rozděleny mezi zbývající aktivní cíle.“

„Počkejte chvíli, Waltere,“ zvolal agent sedící vedle Novaka. „Jsem zmatený. Co myslíte těmi *cíli*? Chcete říct, že tohle není jen kvůli Lombardimu?“

Walter ztichl a podíval se na Knighta.

Ten řekl: „K tomu se za chvíli dostaneme. Nejdříve si poslechněte, co nám chce říct Walter.“

„Sakra,“ zamumlal chlápek za Novakem.

„Jak už jsem říkal,“ pokračoval Walter, „kdokoli, kdo jako první nahraje video, které potvrzuje zabití cíle, získá odměnu. Nejsou zde žádné zmínky o tom, jak se peníze vyplácejí. Osobně si myslím, že jsou výherci zaslány instrukce, když je jeho důkaz ověřený. A pochybuji, že by se peníze vyplácely šekem, bankovním převodem nebo dárkovým poukazem.“

Ozval se smích.

Pro tak velkou sumu by se hodily dluhopisy, pomyslel si Novak. Několik certifikátů v celkové hodnotě půl milionu dolarů by se pohodlně vešlo do obálky a umožnilo „majiteli“ proměnit je na hotovost. Nebo, pro téměř dokonalou anonymitu, by mohla být platba provedena v digitální kryptoměně, jako je bitcoin, který nevyžaduje banku ani zprostředkovatele. Ale přeměnit tak velkou částku z bitcoinů na hotovost by nebylo jednoduché.

Jeden ze starších agentů v přední řadě zvedl ruku. „Odkud pocházejí peníze na odměny, Waltere? A jak víme, že to není jen nějaký podvod nebo žert?“

„Aha. Dobrá otázka. Můžeme dokázat, že odměna je skutečná?“ Pokrčil rameny. „V tuto chvíli ne. Ale víme, že stránka je sestavená tak, aby vydělávala peníze. Takže se podívejme, jak to funguje.“

Příštích pár minut Walter vysvětloval, jak peníze na Bounty4Justice mění majitele, a ani to nebylo tak tajné, jak Novak očekával. Než mohli účastníci se stránkou plně spolupracovat, požadovalo se od nich zakoupení spony – ta jim byla zaslána standardně poštou. Minimální poplatek byl dva dolary na podporu „společenské spravedlnosti“. Ačkoli přijímali jakkoli vysoké příspěvky, každý jednotlivý účastník, rozpoznáný podle IP adresy a dalších tajných údajů, měl pouze jeden hlas. Tento systém byl použit nejspíše proto, aby dotyční nemohli u svých profilů neomezeně volit možnost nevinen. Walter dále zdůraznil, že stránka všechny hlasy zašifrovala, a nebylo tak možné zjistit, jak kdo hlasoval. Pak jim ukázal obrázek spony, kterou lidé obdrželi za svůj příspěvek. Na kulaté čelní straně byly stylizované váhy spravedlnosti a kolem nich

vavřínové ratolesti. Vše bylo černé na bílém pozadí a bez nápisů.

Byla to chytrá taktika, ale Novak se zamyslel, jestli by se nákup spony dal legálně považovat za spoluvinu při vraždě na objednávku, pokud byl samotný hlas anonymní. Nenapadlo ho ale žádné jasné řešení nebo obdobný případ.

„Stránka akceptuje Visa, MasterCard a NcryptoCash,“ řekl Walter. „Nevyžaduje se žádná formální registrace k účtu. Není zde žádný filtr, který by našel falešné mailové adresy. Takže to znamená, že když zaplatíte s NcryptoCash, tak je možné skoro všechno – můžete zadat jméno jako ‚Mickey Mouse‘ a svůj příspěvek odeslat do Bílého domu.“

Novak a téměř všichni v místnosti se s NcryptoCash setkali a měli z něj obavy – byla to nejnovější kryptoměna, která se na internetu objevila. Jednotky hodnot, které existovaly jen v jedničkách a nulách. Naprosto nevysledovatelné. Velmi oblíbené u hackerů a kyberzločinců. Když si stáhnete program NcryptoCash Safebox, tak jste offline, ale pořád v činnosti.

Cynik v první řadě doplnil: „Proč prostě tu stránku nevypneme nebo jím nepřerušíme přijímání kreditních karet?“

Novak uvažoval, jak si může dokonce i agent FBI myslet, že vypnutí ilegální stránky je stejně jednoduché jako vypnout světlo.

Walter se trochu usmál. „Bounty4Justice možná vypadá a chová se jako běžná internetová stránka, ale stěží dokážeme identifikovat její hostitelské servery. Moji lidé na tom pracují. Také se zaměřují na zkoumání transakcí, aby vystopovali původ peněz. Takže řekněme, že to zabere